

У Святым Пісанні чытаем пра заданне мужчыны і жанчыны: “Будзьце плоднымі і размнажайцеся, каб засялілі зямлю і падпарадкавалі яе сабе” (Быц 1, 28). Таму адной з асноўных задач хрысціянскай сям’і з’яўляецца служба жыццю. Дзеці – гэта бясконны дар Божы, а бацькоўства – Божае пакліканне. Касцёл не раз кажа пра адказнае бацькоўства, рашуча асуджаючы абарты, эўтаназію і рознага роду забойствы. Ён не прызнае кантрацэпцыю і так званае рэгуляванне дзетанараджэння, а навучае свядомаму і адказнаму бацькоўству. Адказнае бацькоўства азначае адказнасць за сужэнца, за дзяцей, а таксама за Касцёл і народ. Адказнае бацькоўства – гэта пакліканне сужэнцаў да супрацоўніцтва з Богам. У энцыкліцы папы Паўла VI “*Humanae vitae*” чытаем, што “калі ёсць слушныя прычыны для таго, каб рабіць перапынкі паміж нараджэннем дзяцей, [...] Касцёл навучае, што сужэнцам можна браць пад увагу натуральны цыкл жанчыны, уласцівы функцыі нараджэння, і мець стасункі толькі ў перыяд няплодных дзён, рэгулюючы такім чынам колькасць зачаццяў без парушэння маральных прынцыпаў” (HV 16). Гаворка ідзе пра метады распазнавання плоднасці, дзякуючы якім можна дакладна акрэсліць магчымы перыяд зачацця дзіцяці. † **Вядомы 4 такія метады:**

- **каляндарны метад Агіна-Кнаўса;**
- **тэрмічны;**
- **авуляцый Білінгсаў;**
- **сімптаматычна-тэрмічны.**

Адказнае бацькоўства патрабуе ведання гэтых метадаў. Яны заснаваны на штодзённым самакантролі жанчыны, каб вызначыць, у якой стадыі цыклу яна знаходзіцца. Гэта дазваляе сужэнцам набыць неабходныя веды для прыняцця сумеснага адказнага рашэння – мець блізкасць ці ўстрымацца ад яе.